

Punt 3 del plenari de 29-10-09. Revisió parcial Decret 1148/2008 i 1227/2008 relatiu a la demolició d'immoble declarat en ruïna en Pont de Moncau 27

El tema que ara tractem és, en principi, molt senzill: l'Ajuntament va fer uns decrets sobre la ruïna i la demolició d'una casa en la Costera del Pont de Moncau (la part privada de l'immoble on està Radioaltea), però, per diversos incompliments i situacions que han aparegut després, eixos decrets no són aplicables i el plenari ha de corregir ara aquelles disposicions perquè siguen legals i es puga fer qualsevol actuació sobre l'edifici (en principi, per a protegir la seua imatge com a element destacat del patrimoni de cases històriques d'Altea).

Lamentablement, sobre esta superfície de legalisme i de burocràcia oficial s'amaguen molts defectes, desatencions i falta de rigor en defensa del més dèbil, del qui té més a perdre. La llei és clara respecte dels immobles amb valor històric: s'han de conservar i protegir, i els organismes públics han de vigilar perquè així siga. En canvi, no cal anar massa lluny per comprovar com els edificis singulars d'Altea han acabat convertits en blocs moderns sense substància, quan no estan arruïnats –recordem ací el cas de l'Hort de la Campaneta- o derruïts – com les torres d'estil àrab que hi havia al carrer Santa Bàrbara, convertit ara en un solar que es ven-.

A la falta de catalogació, protecció i posada en valor d'este ric patrimoni de tota la ciutadania se suma l'escàs interès urbanístic per la seua conservació, amb els riscos que pot provocar permetre l'abandó, com en el cas que ens ocupa. Realment, no sé si, a pesar de tots els informes que diuen que la casa podria caure en qualsevol moment, però sempre cap a l'interior, els vianants o els conductors que passen pel carrer tenen la completa seguretat que la seua salut està protegida o estan arriscant-se innecessàriament cada volta que passen pel carrer Pont de Moncau.

I de qui és responsabilitat que hagem arribat on estem? De l'anterior govern municipal del PP, que va començar el moviment especulador amb l'inici de l'expedient. De l'empresa promotora, que ha permés que l'edifici anara arruïnant-se fins a l'actualitat, sense importar-li el perill públic que representa no mantenir en bon estat l'immoble. I de l'actual govern municipal del PSOE-CIPAL, que no ha sabut trobar solucions als conflictes entre les parts interessades i ha permés que la deixadesa en el manteniment de la casa arribe a provocar la terrible situació en què ens trobem.

Davant de l'enfrontament entre les parts, des del Bloc vam manifestar a la senyora López la nostra disposició per a fer de mitjancers entre tots els afectats. I encara estem esperant que això arribe. Lamentablement, hem arribat a la solució legal, reglada, legalista, però el seu resultat no

agrada a ningú. A més a més, encara ens costa més diners a la ciutadania d'Altea: el trasllat de la Ràdio municipal i la impossibilitat d'ocupar unes noves oficines acabades d'arreglar gràcies al Pla E ens suposaran uns gastos que en temps de crisi haurien d'evitar-se a qualsevol preu.

Cal assumir totes les decisions preses, però també cal tenir la responsabilitat de reconèixer els errors i d'assumir-los, i en este cas l'acumulació de causes té efectes desastrosos: sobre els particulars i sobre els gestors de l'administració municipal, que no han sigut àgils ni flexibles per tal de trobar punts d'acord que ens evitaren la perillosa situació en què ara es troba l'immoble

Des del grup Municipal Bloc-Verds volem manifestar el nostre desacord en com s'ha gestionat este cas, anant sempre a remolc de fets que s'haurien d'haver previst i evitat. El Bloc vol fer una crida a la responsabilitat sobre la conservació dels nostres edificis antics -des d'ací demanem que es revise el seu estat, com a pas previ a la catalogació immediata dels que tinguen valor patrimonial per a de protegir-los com determina la llei. També volem impulsar usos residencials i comercials en eixos edificis (perquè pensem que l'ocupació d'un immoble és la millor garantia de la seua conservació) a més de demanar que figures com la declaració de ruïna no siguen usades contra els drets dels llogaters.

I pel que fa al cas del Pont de Moncau 27, demanem que l'Ajuntament vigile perquè es mantinga el valor patrimonial que té la casa i la seua imatge. A més, volem que, des de la Regidoria de Comerç se li oferisca tota l'ajuda possible a la floristeria Azahar que ara -en la pitjor època per a una floristeria- s'ha vist obligat a tancar (que se li busquen i tramiten tota classe d'ajudes i subvencions, que se li ajornen els pagaments de taxes municipals, etc.)

(no vull ni imaginar, després dels casos que tot el món coneix, la situació en què es troben altres edificis antics del poble, ni per què no es revisen, ni per què només es declara en ruïna un edifici determinat).

Ens A